

Блесок бр. 60, May-June, 2008
Gallery Reviews

YOUNG VISUAL ARTIST ANNUAL AWARD "DENES"

DENES 2008

DENES 2008

The Contemporary Art Center – Skopje, in collaboration with the Civil Society Foundation in New York, since 2002/2003, has established an annual award for best young artist in the Republic of Macedonia under 35.

This project is based on lack of such opportunities for artists in Macedonia, the non-existence of such kind of awards, the professional interest by the Museum of Contemporary Art and the Faculty for Fine Arts in Skopje, as well as the need to expose contemporary Macedonian art to a wider audience in Macedonia and abroad. The initiating of this award creates a competitive structure around the award and strengthen discussions among institutions and young artists. We wish to emphasize that the award achieves its purpose by exposing young creativity to a widened circle of public, the offering of new opportunities to participating artists; and by including a number of various fine art institutions and professionals in an annual and impartial process of reflection and decision making.

The process of awarding it consists of several phases:

- Selection of awarded artists
- Group exhibition of the 4 artists in Skopje
- Residency in USA for the First awarded

The method of the selection was divided in two phases:

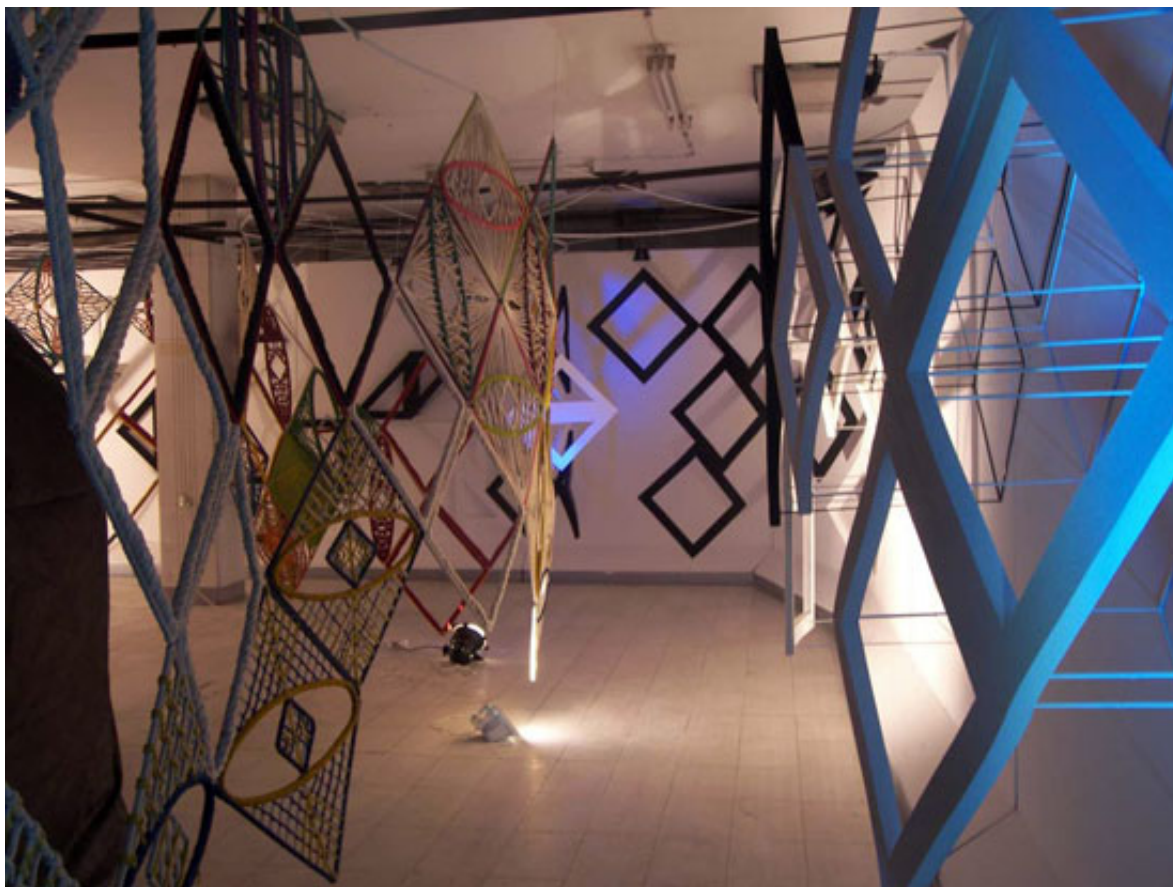
- Nominations of artists, by renown art critics and artists in Macedonia
- Final selection of the awarded, after the reviewing of the nominations by the Board for the award.

The project is financially supported by:

- Foundation for Civil Society – New York
- City of Skopje
- Foundation Open Society Institute Macedonia
- The Contemporary Art Center – Skopje

Members of the Jury: Dejan Bugjevac, Katerina Bogoeva, Hristina Ivanovska, Boris Petrovski, and Jane Čalovski, have assigned DENES 2008 Award to **Ana Ivanovska**, for her work **Tunnel**.

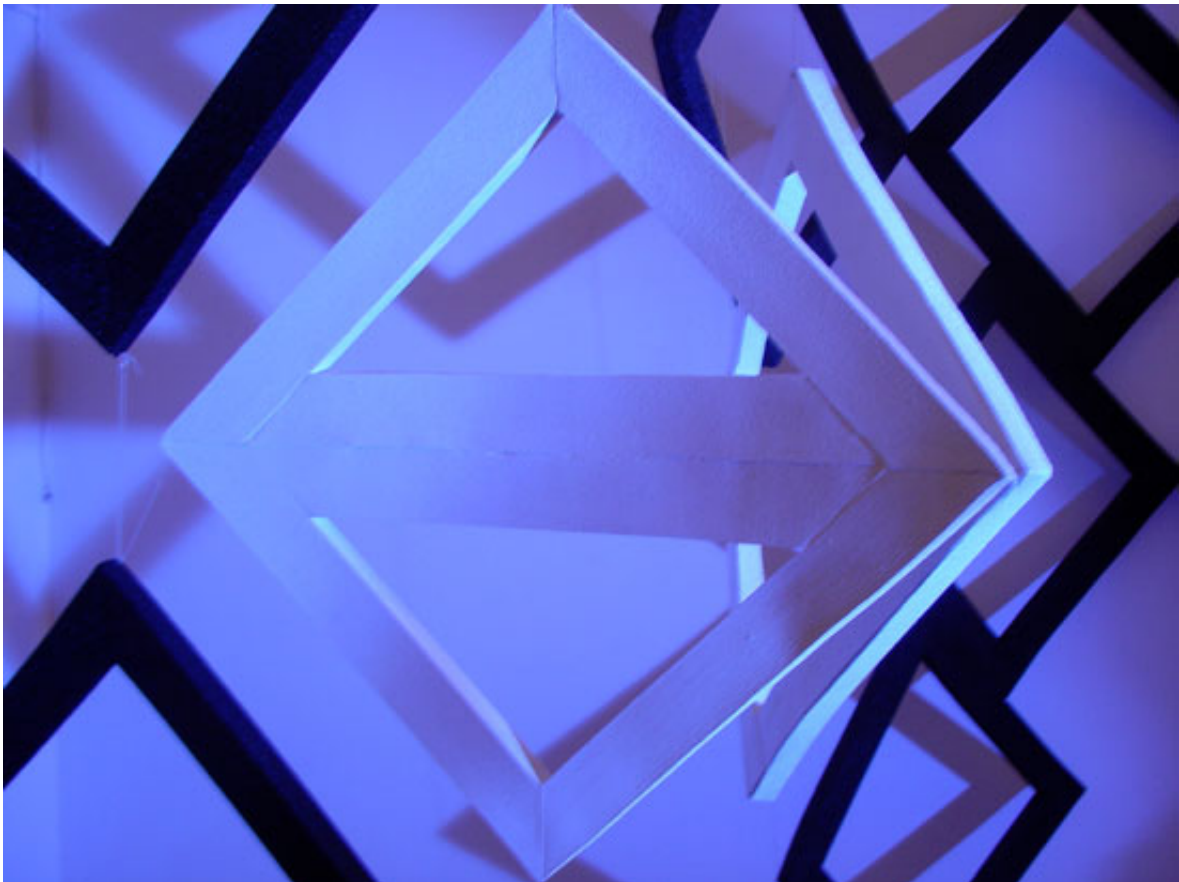
TUNNEL – ANA IVANOVSKA

The "Tunnel" installation imposes communication of the work of art with the observer, positioned with enough tendentiousness to entrap and transform the gallery space. The curving movements and the transforming power of the tunnel, spreading and narrowing the expanse, are causing sensations, intuiting movement and sensibility. The recipient is burst, even reluctantly, into a labyrinth of impressions created through the language of visualization.

The Tunnel is constructed of emotions. It is an emotion of a kind. It represents an equivalent to the feminine nature – unpredictable, cyclical, reliant, variable, intuitive. The discovery of this feminine nature is the real life power of the tunnel. Nevertheless, the holistic nature of this work of art would have remained incomplete as such, if the active principle, the masculine one, was omitted; this direct contra position of the passive – feminine. The symbols of the masculine nature are, thus, unobtrusively fibered into this artistic structure.

The specific characteristics of the working material, such as rope and the process of knitting, is another resemblance in correlation with the feminine sensibility, through the traditional knitting, although newly transformed through a structure assembling around a contemporary appearance.

The feminine principle is being eternally associated with the fertility. The subconscious longing for retreating to the womb, as well as the need to feel secure and protected, exists in the life of all people. The seed of fertility is being implanted in the tunnel.

The different experiences and interpretations are awakening the desire for contemplation through the close contact with this work of art. It is an open question of the unknown: *Where we come from and where we are going*. That is, the far forgotten latent memory of the holy act of giving birth and the inevitable human fate, *"the light behind the tunnel"*. The tunnel can be experienced like a healing process, spiritual renewal and an illumination of the already existing truths. Yet, all of these remains open for the observer and his/her emotion.

PYRAMIDS IN H=0 – SLAVČO SPIROVSKI

"The effort" to actualize basic elements of an art exhibition is maybe the shortest description of this project of mine!

This work consists of nine *technical drawings* of my sculptures (created by all means and standards) printed on plotter paper, ordered one next to the other, thus creating a surface (an upper surface of a pedestal) where 27 sculptures are placed (computer edited photographs of my sculptures and their shadows). These are downsized to an illusion of presence, to silhouettes with no focus on a detail, but accompanied with its own shadow they present certain image of the previous state.

The sculptures (computer edited photo presentations) are transferred into another media (graphic films) which spice up the whole work with its transparency.

The surface-*pedestal* "built" with technical drawings is additionally segmented through color gradation, visually "ruining" the floor and presenting "negative" spatiality in three segments.

The drawing used in the exhibition (in my opinion) has unique purpose: to add an element of additional "ruining" of the given surface with its linearity.

The intrigue or contradiction appears from the very title: is it possible for a sculpture "to think" without its height, if *the shadow* (the illusion) is proposition enough for three dimensionality, if *the tone gradation* may create visual spatiality, if *the drawing* (no matter how it looks like) is enough to emphasize or to ruin a surface?...

WESTERN BALKANS (DAILY NEWSPAPER FOR ONE INVENTED REGION) – TIHOMIR TOPUZOVSKI

Блесок бр. 60, мај-јуни, 2008
Галерија Осврти

ГОДИШНА ЛИКОВНА НАГРАДА ЗА МЛАД УМЕТНИК „ДЕНЕС“

ДЕНЕС 2008

ДЕНЕС 2008

Центарот за современи уметности во 2002/2003, во соработка со Фондацијата за граѓанско општество од Њујорк, ја вовеле годишната награда за најдобар млад ликовен уметник во Република Македонија до 35 години.

Наградата се доделува годишно. Процесот на доделувањето на наградата се состои од неколку фази:

- Селекција на 4 номинирани уметници,
- Групна изложба на 4-те номинирани уметници,
- Стипендија за престој во САД за авторот /авторката на награденото дело.

Начинот на селекцијата е поделен во две фази:

- Номинации на уметници за наградата, од страна на реномирани критичари на уметноста од Македонија и
- Конечна селекција на номинираните уметници, од страна на Одборот за наградата, по разгледувањето на номинациите на критичарите на уметноста.

Првонаградениот добива стипендија од шест неделен престој во International studio во Њујорк.

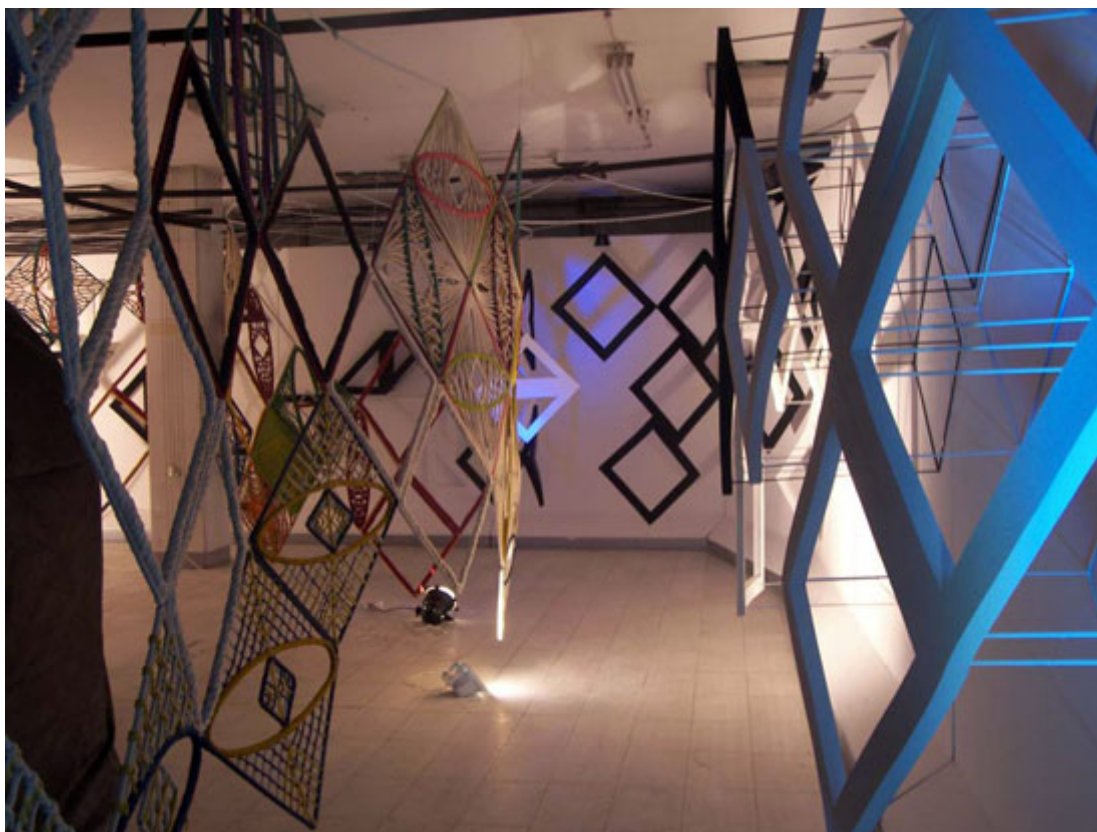
Центарот за современи уметности е одговорен за подготовките и организацијата на сите домашни настани, додека за стипендијата во САД е одговорна Фондацијата за граѓанско општество од Њујорк.

Проектот е финансиски поддржан од

- Фондација за граѓанско општество – Њу Јорк
- Град Скопје
- Фондација Институт отворено општество – Македонија
- Центар за современи уметности – Скопје

Жирито во состав Дејан Буѓевац, Катерина Богоева, Христина Ивановска, Борис Петровски и Јане Чаловски, одлучи наградата ДЕНЕС за 2008 година да ѝ ја додели на **Ана Ивановска**, за делото **Тунел**.

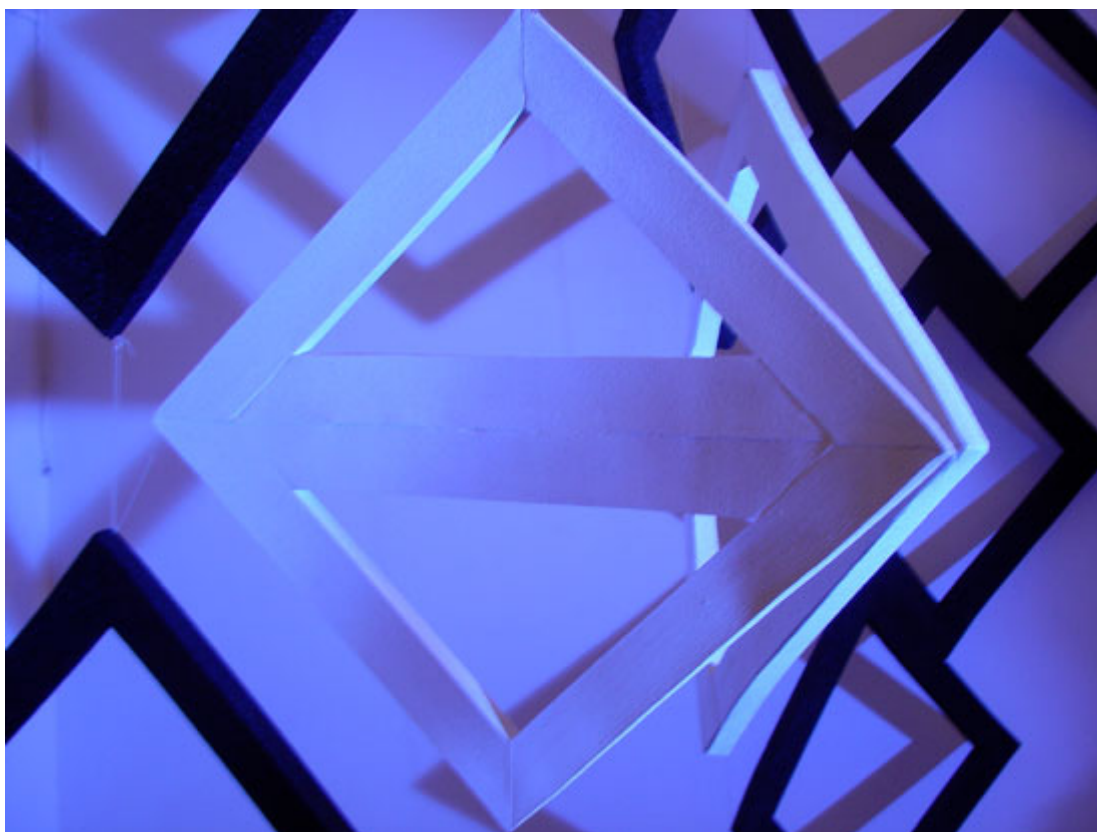
ТУНЕЛ – АНА ИВАНОВСКА

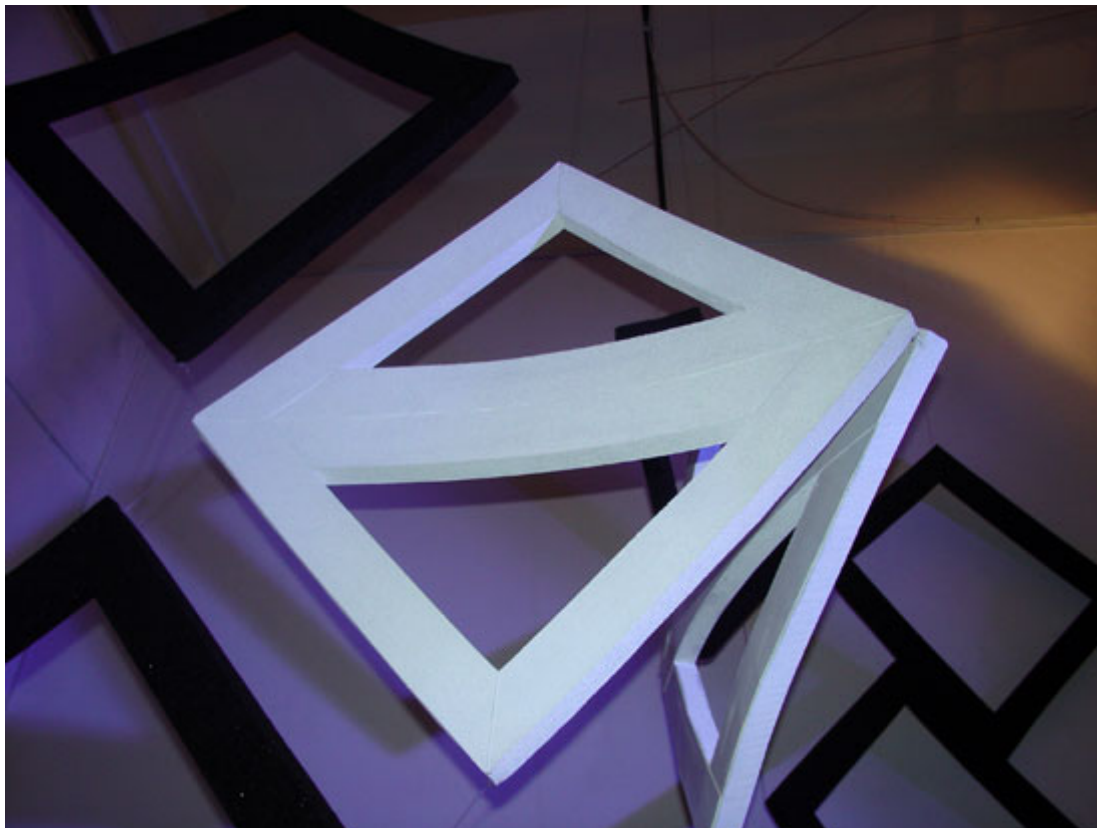
Комуникацијата на делото со набљудувачот е наметната во инсталацијата „Тунел“, преку поставеноста која е доволно тенденциозна да го зароби и менува галерискиот простор. Брановидните движења и трансформирачката моќ на тунелот, ширејќи и стеснувајќи го просторот, предизвикуваат вибрации, навестуваат движење, сензибилитет. Реципиентот и без сопствен избор е „втурнат“ во лавиринт од впечатоци создадени преку визуелниот јазик.

Тунелот е создаден од чувства. Тој и самиот претставува чувство. Пандан на женската природа – непостојана, циклична, зависна, менлива, интуитивна. Откриетието за таа женска природа се оживотворува во тунелот. Сепак, целовитоста на делото не би постоела доколку е исклучен активниот принцип, машкиот, наспроти пасивниот, женски. Машките симболи се ненаметливо вткаени во самата структура.

Специфичноста на работата со материјал како јаже и неговото исплетување може повторно да се доведе во корелација со женскиот сензибилитет, традиционалното ткаење, но сега со структура изградена низ современ израз.

Женскиот принцип речиси секогаш се поврзува со плодноста. Кај секого постои потсвесно тежнеење за враќање во утробата, потреба за сигурност и заштитеност. Во тунелот се всадува семето на плодноста.

Блискиот контакт со делото буди импулс за размислување, за различни доживувања и интерпретации. Се отвора прашањето за непознатото: *од каде доаѓаме и каде одиме*. Одамна изгубеното латентно сеќавање на светиот чин на раѓање и неизбежната човекова судбина, *„светлото зад тунелот“*. Тунелот може да се доживее како исцелувачки процес, спиритуална обнова, осветлување на веќе постоечките вистини. Сепак, сè останува на набљудувачот и неговото чувство.

ПИРАМИДИТЕ ВО Н=0 – СЛАВЧО СПИРОВСКИ

„Обидот“ да се проблематизираат основните елементи на една ликовна поставка, е можеби најкраткиот опис кој можам да го дадам за овој мој проект!

Поставката на ова дело се состои од девет *технички цртежи* на мои скулптури (изработени според сите норми и стандарди) испечатени на плотер-хартија, поставени еден до друг градејќи притоа една површина (горна површина на постамент) на која се поставени 27 скулптури (компјутерски обработени фотографии од мои скулптури со своите сенки). Истите се сведени на илузија за присутност, на силуетност без никаква насоченост кон детаљ, но придружени со својата сенка оддаваат одредена назнака за претходна состојба.

Скулптурите (компјутерски обработените фотографски прикази) се пренесени на друг медиум (графички филмови) кои пак со својата транспарентност и додаваат посебна сочност на целата поставка.

Површината – *постамент* „изградена“ со помош на техничките цртежи, е дополнително сегментирана со користење на градација на боја која визуелно го „руши“ подот и оддава „негативна“ просторност во три сегменти.

Цртежот искористен во поставката (барем според мене) има единствена цел, со својата линеарност да додаде елемент на дополнително „рушење“ на дадената плошност.

Интригантноста или контрадикторноста се појавува уште од самиот наслов... дали е можно скулптура да се „мисли“ без своја висина, дали *сенката* (илузијата) е доволна предлошка за тридимензионалност, дали *градацијата на тон* може да направи визуелна просторност, дали *цртежот* (каков и да е) е доволен за да потенцира или уништи плошност?...

ЗАПАДЕН БАЛКАН (ВЕСНИК ЗА ЕДЕН ИЗМИСЛЕН РЕГИОН) – ТИХОМИР ТОПУЗОВСКИ

Проектот „Западен Балкан (весник за еден измислен регион)“ се однесува на формирањето на Западниот Балкан – одредба поставена на самитот од Европската Унија во 1998 година. Во овој публицистички проект, весникот вклучува серија на ракописно испишани текстови и фотографии фокусирани на претпоставките кои се образувани за регионот Западен Балкан. Во весникот се истражуваат негативните претстави поврзани со регионот Западен Балкан и, што е уште поважно, се посочува на нивната внатрешна противречност: дека тие во крајна линија не соодветствуваат со состојбите и со идентитетите во регионот, туку постојат како проекција создадена за еден измислен регион.

ЧАНТИ НА СМЕАТА И ЗАБОРАВОТ (ИСТРАЖУВАЊЕ НА НОВИ ГРИД* СИСТЕМИ) – НЕДА ФИРФОВА

Прототип чанти 31x36cm

Сито печат и фломастери кои се бришат при перење

Мојот проект и истражување се фокусирани на модуларноста на јазикот, при тоа правејќи паралела со можната модуларност што ја нудат латиничната и кириличната азбука. Како резултат на тоа, креирам нови модуларни фонтови и GRID системи каде сите букви се креираат во склоп на една носечка форма. Во процесот на создавање е присутна уште една идеја, која сугерира дека повторувањето на текстот во некоја смисла може да се разбере како *повторувачка шема* за себе, т.е. *шема* со значење. Спојувајќи ги двете идеи, создавам систем кој се базира на бескрајно повторување на носечката форма, сè додека истиот не стане *шема* која нуди можност во неа да се пишува. Паралелно со дизајнот на системот, дизајнирав и нов фонт кој овозможува да се испишат сите мали букви од азбуката во рамките на *шемата*.

Чантите на смеата и забравот се дел од прототипите на овој систем, каде неговата функција може да се почувствува на забавен начин, при што се начнуваат концептите на заборавање и паметење. Тие се замислени како еден вид потсетници, каде нивниот сопственик може да ги запишува и брише работите што не би сакал да ги заборави во текот на денот. Иако чантите се приватни објекти, тие го добиваат својот вистински живот во јавноста, па така идеите што тие ги носат преку текстот се отворени за асоцијации и можат да бидат рedefинирани и разбрани на нови начини. Имајќи го тоа в предвид, сопственикот би требало да биде подготвен да создаде свои кодови, ракопис или нов јазик читлив само за него, што е впрочем и првобитната идеја на самиот систем.

* – систем на мрежа за дизајнирање букви